

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 31188/2023
27.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ББ, Општина ..., чији је пуномоћник Ћира Стаменковић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., општина ..., чији је пуномоћник Ивана Менковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4457/2021 од 18.07.2023. године, у седници одржаној 27.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4457/2021 од 18.07.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4457/2021 од 18.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 2321/2019 од 28.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд туженог обавезе да му исплати износ од 186.682,00 динара са законском затезном каматом почев од 08.05.2019. године, као дана утужења, до исплате. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 52.500,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Виши суд у Нишу је пресудом Гж 4457/2021 од 18.07.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Нишу П 2321/2019 од 28.04.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете тужиоцу због неовлашћене сече шуме, а побијана одлука којом је тужбени захтев тужиоца одбијен донета је применом правила о терету доказивања прописаним одредбом члана 231. Закона о парничном поступку, имајући у виду да тужилац није доказао своју активну легитимацију. Тужилац у ревизији указује на битну повреду одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а то нису разлози за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца применом одредбом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 08.05.2019. године а вредност предмета спора, по смањеном тужбеном захтеву тужиоца у поднеску од 02.02.2011. године, је 186.682,00 динара, па је поступак спроведен по правилима за спорове мале вредности.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић